

Київська Митрополія Української Православної Церкви

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА: **МІФИ** та **ІСТИНА**

2015 р.

Наша Церква заснована Господом Ісусом Христом і покликана об'єднувати, а не розділяти людей.

Українська Православна Церква є Церквою народу України. У будь-яких умовах вона готова проповідувати Євангеліє, допомагати людям досягти духовного миру і спасіння.

У найскладніші часи, що випали на долю нашої держави, Церква повною мірою розділяє долю своїх співвітчизників. Вона підносить молитви, закликає до миру і служить суспільству справами милосердя.

Незважаючи на намагання певних сил роз'єднати вірян, захопити храми, як це відбувається зараз у деяких областях України, примусити зректися правил своєї віри, Українська Православна Церква являє свою єдність.

Справжню Церкву неможливо знищити. Духовенство та парафіяни продовжують звершувати богослужіння і молитися, відстоювати Христову правду.

МІФ

Україні потрібна Помісна Церква.
УПЦ – Церква Кремля.
П'ята колона.
Це Російська Церква в Україні.

ІСТИНА

У православному розумінні Помісна Церква — це Церква певної території, яка перебуває у єдності з усіма Православними Церквами світу.

В Україні **Помісна Церква вже давно існує!**

Вона народилася у 988 р., коли Київська Русь прийняла християнство. Отже, Помісна Церква в Україні існує вже понад 1000 років!

З **27 жовтня 1990 року** наша Церква має незалежність у своєму управлінні. У цей день Патріарх Московський і всієї Русі Алексій II видав грамоту, в якій говорилося:

«Благословляємо... силою Всесвятого і Животворящого Духа бути віднині Православній Українській Церкві незалежною і самостійною в своєму управлінні».

Помісна Церква це не обов'язково повністю незалежна (автокефальна) Церква. Наприклад, Помісна Фінляндська Православна Церква є автономною у складі Константинопольського Патріархату, а Помісна Японська Православна Церква — автономна у складі Московського Патріархату. Так само і **УПЦ є Помісною Церквою народу України**, яка перебуває в духовній єдності з усіма Православними Церквами світу.

МІФ

Священики
УПЦ – агенти
ФСБ.

Їх призначають
в Москві.

Самостійність
УПЦ така ж
фікція, як і
«незалежність
УРСР» у складі
Радянського
Союзу.

ІСТИНА

Згідно зі Статутом УПЦ, зареєстрованим відповідно до українського законодавства, **Українська Православна Церква – самостійна і незалежна у своєму управлінні та устрої.**

УПЦ самостійно обирає собі Предстоятеля і єпископів, самостійно веде адміністративну та господарську діяльність. Священиків висвячують єпископи УПЦ на власний розсуд. Вища влада в Українській Православній Церкві належить Собору, який скликається з єпископів, кліриків і мирян УПЦ. Постанови Собору набувають чинності відразу після їх прийняття.

УПЦ зареєстрована в державних органах як «Українська Православна Церква», без приставки «Московського Патріархату». Саме тому колишній митрополит Київський Філарет (нинішній глава «УПЦ КП»), коли вчинив розкол у Церкві в 1992 році, був змушений назвати свою структуру «Українською Православною Церквою Київського Патріархату», оскільки згідно Закону дублювання юридичних назв заборонено, а назва УПЦ вже існувала на той момент. Приставка МП – винахід журналістів, щоб відрізнити УПЦ від «КП».

Самостійність та незалежність УПЦ визнана усім православним світом.

МІФ

У храмах УПЦ агітують за Росію. Священики УПЦ не люблять Україну.

ІСТИНА

Предстоятель і Священний Синод УПЦ неодноразово підкреслювали, що амвон ні в якому разі не повинен ставати місцем політичної пропаганди.

Українська Православна Церква об'єднує людей з різними політичними переконаннями. Тому священик, перетворюючи проповідь у політичний виступ, вносить розділення у свою паству. Завдання ж істинного пастиря полягає в тому, щоб об'єднувати людей і вести їх до Христа.

Тому УПЦ стоїть за те, щоб будь-яка політика була винесена за стіни храму.

Патріотизм — це природне почуття, яке благословляється Церквою. Кожен християнин повинен трудитися на благо своєї земної Вітчизни, захищати свою землю, зберігати і примножувати народні традиції. Церква завжди приймала і благословляла національну культуру, більш того, активно використовувала її у своїй проповіді.

УПЦ завжди молитовно бере участь в урочистостях з нагоди державних свят України, шанує видатних діячів культури і національних героїв. При цьому нагадуючи, що саме православ'я стало творчою силою української культури.

Разом з тим у нашій Церкві, як і у нашій країні, є місце всім національностям. Ми за те, щоб тут могли себе комфортно почувати і білоруси, і румуни, і греки. І в тому числі люди, що належать до російської культури і які вважають Україну своєю батьківщиною.

МІФ

В УПЦ не говорять і не служать українською. Вірним УПЦ не можна молитися українською мовою.

ІСТИНА

З благословення Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира в багатьох храмах УПЦ богослужіння вже давно звершуються українською мовою (за бажанням парафіян).

У храмах УПЦ також служать угорською, грузинською, румунською та іншими мовами.

Правда в тому, що більшість парафій добровільно вибирає для богослужіння древню і загальну для всіх православних слов'янських народів церковнослов'янську мову — оскільки це є традиційна богослужбова мова українського народу, якою наші предки молилися сотні років.

А ось якою мовою в УПЦ богослужіння не звершуються — так це російською.

Що ж до використання мови поза богослужінням — треба зазначити, що вся документація Київської Митрополії та офіційні видання УПЦ виходять саме українською мовою. Видавничий відділ УПЦ регулярно випускає книжки українською мовою. Це і Книги Святого Письма, і переклади святоотцівських творінь, і богословська література. Отже, українська мова активно вживається в УПЦ і на богослужінні, і за стінами храму.

МІФ

Всі гроші, зібрані на парафіях, йдуть до Москви. На них Путін озброює терористів і купує їм набої.

ІСТИНА

Ані копійки грошей від УПЦ у Москву не йде! Більше того, на початку 1990-х років патріарх Московський Алексій II написав листа на адресу тодішнього українського уряду, в якому була прописана ясна і недвозначна відмова РПЦ від будь-яких претензій на церковне майно на території України. Правонаступницею РПЦ в Україні з того часу є Українська Православна Церква.

Єдиний зв'язок між Українською Православною Церквою і Московським Патріархом **полягає у спільній молитві**, яка свідчить, що через Руську Православну Церкву віруючі України мають молитовне єднання з усім православним світом.

Ця духовна єдність засвідчена Патріархами і Предстоятелями всіх Помісних Церков, які неодноразово приїжджали до Києва для звершення богослужінь з Митрополитом Київським і всієї України.

Церковні пожертви в УПЦ розподіляються відповідно до потреб парафій та єпархіальних центрів згідно благословення місцевого єпископа.

За часи незалежності України на пожертви віруючих УПЦ відбудовано тисячі храмів та сотні монастирів, які є пам'ятками архітектури та предметом гордості Української держави та її народу.

МІФ

УПЦ молиться за Путіна.

ІСТИНА

За кожним богослужінням **священики УПЦ підносять молитви** «про Богом бережену державу нашу, владу та воїнство її» — тобто **за Україну, українську владу, українську армію, за наш народ, за нашу Церкву**. Ніяких «молитов за Путіна» УПЦ не виголошує.

При цьому слід пам'ятати, що Церква століттями молиться за все людство — «за всіх і за вся». На кожній літургії ми молимося «за всяке місто, країну і тих, що вірою живуть в них», і просимо, аби Господь пробачив усім, хто нас ненавидить або ображає. Сам Ісус Христос заповів нам молитися за наших ворогів.

Кожен парафіянин має право попросити священика помолитися за людину, яка є хрещеною та не була відлучена від Церкви. Імена цих людей подаються священику в окремих записках. Тут вказуються виключно хрещальні імена, а не прізвища та посади.

МІФ

В УПЦ не допускають до Причастя тих, хто проти Путіна.

ІСТИНА

В Українській Православній Церкві кожен з вірних вправі мати власні політичні вподобання. Несприйняття того чи іншого керівника держави не може бути перепорою для Причастя.

Підставою для заборони в Причасті на певний термін може бути тільки або тяжкий гріх, або зовсім несумісний з прийняттям великої святині моральний стан.

Якщо людина є вбивцею чи богохульником — вона вже відлучає себе від Причастя, незалежно від її політичних вподобань.

А якщо людина живе церковним життям: дотримується євангельських заповідей, якщо в її серці затверджені християнські чесноти, якщо вона дотримується постів, молиться Богу, прагне постійно відкривати душу духівнику, — то немає перешкод, щоб допускати таку людину до Святої Чаші, незалежно від її політичних переконань.

МІФ

УПЦ – не патріоти України.
УПЦ гласно і негласно підтримує проросійських терористів.
Матеріально допомагає їм.
Ви купуєте у них свічки, а вони на виручені гроші закупають зброю для бойовиків.

ІСТИНА

УПЦ виступає за незалежність і територіальну цілісність України. Про це, зокрема, було чітко сказано у Посланні Собору єпископів УПЦ 13 серпня 2014 року. За кожним богослужінням духовенство підносить молитви про нашу країну, про її владу та воїнство. Ми любимо свою Батьківщину і бажаємо їй миру і процвітання.

Але головне, чого ми бажаємо українському народові – бути зі Христом. У тому й полягає місія Церкви, щоб вести народ до Христа.

Немає жодної публічної заяви архієреїв УПЦ про підтримку збройних формувань на території Донецької та Луганської областей. Єпископи і священники УПЦ, які служать в зоні військових дій, не беруть участь у конфлікті. Їх головне завдання зараз – надання допомоги постраждалим від військових дій мирним жителям і відновлення пошкоджених храмів.

МІФ

УПЦ відмовляються відспівувати загиблих в АТО солдатів.

ІСТИНА

Обов'язок Церкви — молитися за всіх.

Міф про відмову відспівувати українських військових розтиражований недобросовісними ЗМІ.

Наведемо лише один приклад. На початку серпня 2014 р. з'явилася новина, що в Житомирській області священник УПЦ відмовився відспівувати загиблого солдата української армії. Але невдовзі цю звістку спростували самі рідні і близькі загиблого. Виявилося, що місцевий священник навпаки допомагав з похоронами, а чутки про інцидент розпускали недоброзичливі мешканці.

Отець Сергій, далекий родич і сусід сім'ї загиблого, сам проводжав його в армію.

І такі приклади не поодинокі.

У різних областях України, за бажанням родичів, священники УПЦ відспівують загиблих солдатів, усіяко підтримують їхніх близьких.

Нажаль, траплялося, коли загибель воїна і його похорони представники місцевої влади та певні політичні сили використовували у своїх популістських цілях. Проводи полеглого воїна в останю путь перетворювалися у галасливе політичне зібрання. Інколи саме представники місцевої влади, які брали на себе організацію поховання загиблих, перешкоджали бажанню рідних бачити на відспівуванні священників УПЦ.

МІФ

УПЦ не допомагає постраждалим в АТО солдатам та їхнім родинам.

ІСТИНА

Переважна частина українських воїнів і офіцерів у зоні АТО – віруючі саме УПЦ. А тому звинувачення на адресу УПЦ – це звинувачення на адресу тисяч військовослужбовців, їхніх родин, сотень волонтерів – наших парафіян.

УПЦ усіляко допомагає солдатам і сім'ям бійців. Ось лише деякі факти:

1. У Запоріжжі Церква своїми силами відновила військовий госпіталь. Ця справа стала загальноцерковним проектом УПЦ.

2. Синодальний військовий відділ УПЦ передав 44 000 гривень на закупівлю обладнання для Білоцерківського військового мобільного госпіталю, який розгорнут в зоні АТО.

3. У Києві допомогу пораненим солдатам надають священики та громади лікарняних церков. Один з багатьох – храм на честь Покрова Божої Матері при Київському військовому госпіталі.

4. Парафія святителя Спиридона Триміфунтського, с. Зелений Гай Сумського району, придбала медикаментів на 11 000 грн. для земляків-воїнів з полку № 27, які знаходяться в зоні АТО.

Також священики УПЦ докладають зусиль для звільнення з полону українських військових. Зокрема, наприкінці грудня настоятель Воскресенського храму у Києві (так званого «афганського храму») протоієрей Сергій Ющик визволив із полону двох українських бійців – молодших сержантів 51-ї бригади Юрія Потейчука і Святослава Савчука.

Отже ми маємо чимало прикладів реальної допомоги українським бійцям з боку УПЦ. Нажаль, засоби масової інформації не завжди їх помічають.

МІФ

РПЦ (а отже і УПЦ) така ж неканонічна як і КП. Тому що 500 років тому сама незаконно пішла в розкол від Константинополя.

ІСТИНА

Причиною проголошення автокефалії Московською митрополією стала зрада Православ'я частиною церковної верхівки Константинопольського Патріархату на Ферраро-Флорентійському Соборі 1438 року. Незабаром і самі греки відмовилися від нав'язаної їм унії з католиками. Тодішнього митрополита Київського Ісидора, родом грека, православні віруючі вигнали за поминання за богослужінням Папи Римського. Він так і не повернувся в лоно Вселенського Православ'я.

Не зважаючи на те, що проголошення автокефалії Московською митрополією не було санкціоноване Константинопольською Церквою, ніхто ніколи не засуджував за це Руську Церкву. Більш того, і після 1448 р. Московська митрополія підтримувала зв'язки з іншими Помісними Церквами. Наприклад, у 1515 р. московський князь Василь III звертався до ігумена Ватопедського монастиря на Афоні з проханням надіслати до Москви перекладача грецьких книг. У відповідь на це прохання на Русь був відправлений преподобний Максим Грек, який жив тут до кінця життя. Це одне з багатьох свідчень того, що Московська митрополія ніколи не втрачала духовного зв'язку з Православним Сходом.

Зовсім в іншій ситуації знаходяться сьогодні українські розкольники. З ними не підтримує зв'язку жодна з Помісних Православних Церков.

Сьогодні єдиною Православною Церквою в Україні, яка має канонічне спілкування з усім Православним світом є УПЦ. І цей її статус визнають навіть очільники інших християнських конфесій. Зокрема, предстоятель УГКЦ Верховний архієпископ Святослав Шевчук офіційно заявив, що єдиною канонічною Православною Церквою в Україні є УПЦ.

МІФ

Канонічність – це умовність, головне – віра. УПЦ спекують канонічністю, а віри там немає.

ІСТИНА

Канонічність – це далеко не умовність.

За вченням священномученика Кипріяна Карфагенського, «якщо хтось відокремився від Церкви, якщо хтось розкольник: то, скільки б не клав поклонів, скільки б не постився, скільки б не молився, – йому не спастися».

Тим не менш, варто додатково зупинитися на словах «віри там немає».

Як можна виміряти рівень віри? Це не стільки кількісний, скільки якісний показник, але є деякі показові факти, які можуть проілюструвати цей рівень.

Для православного християнства таким фактом, безумовно, є чернецтво – скільки вірних готові відмовитися заради Бога від мирського життя і служити Йому.

На сьогодні в Українській Православній Церкві 240 монастирів. В них 4 873 ченця. У так званому Київському Патріархаті – 59 монастирів, в яких 181 інок. **В УПЦ ченців у 26 разів (!) більше, ніж в «УПЦ КП».** В УПЦ, в істинній Церкві Христовій, тисячі простих монахів по всій Україні живуть у постійному духовному подвигу в ім'я Господа і щодня моляться за державу нашу та її народ.

А в невизнаній «церкві Київського патріархату» спекуляції на патріотичних і національних почуттях народу нерідко заслоняють собою суть віри. Тому так мало у них і монастирів, і чернецтва.

Тисячі відновлених і зведених храмів, сотні монастирів, канонізація українських святих, активна просвітницька та благодійна діяльність – справи, що свідчать про віру народу України – прихожан УПЦ.

МІФ

Храми належать не Церкві, а територіальним громадам.

ІСТИНА

У кожному випадку захоплення храмів Української Православної Церкви на користь «Київського Патріархату» свідомо відбувалася підміна понять, коли релігійну громаду ототожнювали з територіальною громадою. За цією логікою, достатньо мешкати у населеному пункті, щоб мати право вирішувати долю будь якої розташованої там релігійної громади. При цьому не важливо, яку віру ти сповідуєш і в яку церкву ходиш.

Саме цим хибним трактуванням права і зловживають представники «УПЦ КП», організовуючи так звані голосування, або збори села, на яких вирішують питання про зміну підпорядкованості релігійної громади, після чого, як правило, відбувається захоплення храму.

Такі дії мають класичні ознаки рейдерства, що полягають у протиправному силовому захопленні чужого майна (храмів, допоміжних споруд, богослужбової утварі), незаконній зміні керівних органів і незаконному внесенні змін до статутних документів релігійної громади (парафії).

Конституція в європейській державі – це правовий акт вищої юридичної сили, головна ознака державності і суспільства в цілому. Згідно зі статтею 8 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», «релігійна громада є місцевою релігійною організацією віруючих громадян одного й того ж культу, віросповідання,

МІФ

ІСТИНА

напряму, течії або толку, які добровільно об'єдналися для спільного задоволення релігійних потреб».

Тобто юридично поняття «релігійна громада» не тотожне поняттю громади територіальної.

Необхідно чітко відрізнити свободу вибору конфесійної приналежності окремого громадянина від конфесійної приналежності будь-якого приходу, яка визначається лише його статутом і рішенням органу управління парафії. Так само рішення щодо належності нерухомого майна (храму) і юрисдикції (підлеглості) приходу повинні прийматися саме органами його управління в установленому статутом парафії порядку, а не зборами жителів територіальної громади, які зазвичай не мають ніякого відношення до приходу і його релігійного життя.

Право власності релігійної громади на нерухоме майно захищається державою відповідно до статті 18 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», а самовільне захоплення храмів, відповідно до статті 16 і 17 того ж закону, забороняється і є підставою для припинення діяльності релігійної організації, що здійснила таке захоплення.

Так само це стосується і парафії, яка відповідно до статті 13 та 14 Закону України

МІФ

ІСТИНА

«Про свободу совісті та релігійні організації», є юридичною особою, зі своїм статутом та органами управління (настоятелем, парафіяльною радою і т.д.). І, як будь-яка юридична особа, парафія керується у своїй діяльності статутом, що визначає, серед іншого, порядок розпорядження нерухомим майном та порядок зміни парафією підпорядкованості (юрисдикції).

УПЦ об'єднує православних громадян України незалежно від їхніх політичних переконань, громадянської позиції чи регіону проживання, чим сприяє єднанню українців. Навпаки, захоплення храмів і агресивна політика так званого «Київського Патріархату» по відношенню до нашої Церкви потенційно може призвести до виникнення нової хвилі громадянського протистояння в Україні.

Захоплення храмів – є гріх і беззаконня!